

בראשית (פרק לז)

- (א) וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען:
 (ב) אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה **אל אביהם**:
 (ג) וישראל אהב את יוסף **מכל בניו** כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים:
 (ד) ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם **מכל אחיו** וישנאו אתו **ולא יכלו דברו לשלם**:
 (ה) ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אתו:
 (ו) ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי:
 (ז) והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי:
 (ח) ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנה אתו על חלמתי ועל דבריו:
 (ט) ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי:
 (י) ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה:
 (יא) ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר:
 (יב) וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם:
 (יג) ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני:
 (יד) ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה:
 (יח) ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו:
 (יט) ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא:
 (כ) ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתי:

העמק דבר בראשית (לז:ד)

ולא יכלו דברו לשלם. לא סבלו דברו עמו לשלם. דכסבורים היו שהוא שונא אותם ג"כ אלא שנסתיר שנאתו וזה לא יכלו לסבול ומשמעות יכול הוא מדת סבלנות דפי' כל הוא מדה הנחזקת כמו אלפים צת יכול. והמה לא היה מודחם צסבלנות גדול כ"כ:

בראשית רבה (פרשה צד)

ג ויעלו מצרים ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי ויפג לבו... ר' לוי בשם ר' יוחנן בר שאול אמר להם אם יאמין לכם הרי מוטב ואם לאו אתם אומרים לו בשעה שפרשתי ממך לא בפרשת עגלה ערופה הייתי עוסק, הה"ד וירא את העגלות ותחי רוח...

בראשית (פרק מה)

(כג) ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולהם ומזון לאביו לדרך: (כד) וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך: (כה) ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: (כו) ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: (כז) וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: (כח) ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:

בראשית (מד:כח)

ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה:

בראשית (מג:יד)

ושלח לכם את **אחיכם אחר** ואת בנימין

בראשית (מג:יא)

מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים

בראשית (לז:י)

הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה

רש"י/ בראשית רבה בראשית (לז:ל)

שעל המת נגזרה גזרה שישתכח מן הלב ולא על החי

סוטה(לח):

וא"ר יהושע בן לוי: אין עגלה ערופה באה אלא בשביל צרי העין, שנאמר ויענו ואמרו וידעו לא שפכו את הדם הזה, וכי על לבנו עלתה שוקני ב"ד שופכי דמים הם? אלא, לא בא לדינו ופטרנוהו ולא ראינוהו והנחנוהו, לא בא לדינו ופטרנוהו בלא מוונת, לא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה.

בראשית (פרק מב)

(ט) ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם:

לונקלוס (סס)

(ט) ולדכר יוסף ית חלמיא דכוכ חלים לכוין ולמנר לכוין אלילי לחוין למחזי ית צדקה דלרעא לחיתוין:

בראשית (פרק טו)

(ה) ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך:

בראשית (פרק כב)

(יז) כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו:

בראשית (פרק לה)

(כח) ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה:

(כט) ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

רש"י בראשית פרק לה

(כט) ויגוע יצחק - אין מוקדם ומאוחר בתורה, מכירתו של יוסף קדמה למיתתו של יצחק שחיס עשרה שנה

בראשית (פרק לו)

(א) ואלה תלדות עשו הוא אדום:

בראשית רבה (פרשה פד)

(ב) ... אמר ר' שמואל בר נחמן אלה תולדות יעקב יוסף לא צריך קרייה למימר אלה תולדות יעקב ראובן, אלא מה יעקב נולד מהול אף יוסף נולד מהול, מה זה אמו עקרה אף זה אמו עקרה, מה זה נתקשת אמו בשעת הלידה אף זה נתקשת אמו בשעת הלידה, מה זה ילדה אמו שנים אף זה ילדה אמו שנים, מה זה אחיו שונאו אף זה אחיו שונאים אותו, מה זה אחיו מבקש להורגו אף זה אחיו מבקשין להורגו, זה רועה וזה רועה, זה נסמן וזה נסמן, זה נגנב שני פעמים וזה נגנב שני פעמים, זה נתברך בעשר וזה נתברך בעשר, זה יצא חוץ לארץ וזה יצא חוץ לארץ, זה נשא אשה בחוץ לארץ, זה הוליד בנים בחוץ לארץ וזה הוליד בנים בחוץ לארץ, זה ליווהו מלאכים וזה ליווהו מלאכים, זה נתגדל על ידי חלום וזה נתגדל על ידי חלום, זה נתברך בית חמוי בשבילו וזה נתברך בית חמוי בשבילו, זה ירד למצרים וזה ירד למצרים, זה כלה את הרעב וזה כלה את הרעב, זה משביע וזה משביע, זה מצוה וזה מצוה, זה מת במצרים וזה מת במצרים, זה נחנף וזה נחנף, זה עלו עצמותיו וזה עלו עצמותיו.

נר השכלים (כז:טו)

ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם.... והלבישה אותו רבקה ליעקב והיא כתנת הפסים שנתן יעקב ליוסף....

בראשית (פרק כז)

(מא) וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי:

בראשית (פרק מט)

(כג) וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים:

בראשית (פרק נ)

(טו) ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו **ישטמנו** יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו:

מדרש תנחומא (בוכר) פרשת וישלח סימן י"ב

ויקח אותה ושכב אותה ויענה. ומאיוז חפייא בא עליה הערל, כתיב למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב (איוב ו יד), אלא בשעה שהיה יעקב אבינו בא והשכמים עמו היתה דינה עמו, כיון שבאו המלאכים ואמרו לו באנו אל אחיך אל עשו (בראשית לב ז), נמל יעקב דינה ונתנה בתיבה, שלא יראה אותה עשו וימול אותה לאשה, א"ל הקב"ה חסכתה אותה ממנו חייך לאדם ערל היא מתקנת, הוא דכתיב למס מרעהו חסד, אילו היתה נישאת לעשו שמא היתה מניירת אותו, כשנמלה איוב לא ניירה אותו, לפיכך חסכתה אותה הרי בן מאירה בא כנגדה, וירא אותה שכס בן חמור.

רמב"ן בראשית פרק מה פסוק כג

ולאביו שלח כזאת - ...או יאמר ולאביו שלח צידה כצידה הזאת אשר נתן לאחיו, ולא להשוותו, רק כאשר נתן להם צידה לדרך בלכתם, כן שלח לאביו בר ולחם ומזון לדרך בבואו. והוא הנכון. והזכיר חמורים ואתונות, כי המשא ונושא המשא, הכל שלח לו. והמנהג לשלוח זכרים ונקבות כאשר עשה אביו (לעיל לב טז).